

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har den 25. november.2009 truffet vedtak i

Sak nr: 66/09 (arkivnr:200900592-13)

Saken gjelder: Klage fra A på dommerfullmektig B ved X tingrett (nå Y domstol)

Utvalgsmedlemmer: Kari Mjølhus (personlig varamedlem for leder)
Ola Dahl
Jeppe Normann
Wenche Frogn Sellæg
Rita Sletner

Ola Dahl møtte som varamedlem for Berit Svensli Solseth, som hadde forfall.

Jeppe Normann møtte som varamedlem for Frode Sulland, som hadde forfall.

Rita Sletner møtte som varamedlem for Halvor Kjølstad, som hadde forfall.

Eva Nygaard Ottesen har fratrudd som inhabil i saken og varamedlem Kari Mjølhus deltok i hennes sted.

Offentlighet: Vedtaket er offentlig, jf. offentleglova § 3.

Vedtaket: Klagen avvises

Innledning:

A har ved brev av 20. august 2009, inngitt klage på dommerfullmektig B ved X tingrett. Ved brev av 23. september 2009 har Tilsynsutvalgets sekretariat varslet klageren om at klagen vurderes avvist fordi lovens klagefrist på 3 måneder er utløpt. A har ved brev av 30. september og 4. oktober 2009 avgitt supplerende bemerkninger til klagen. Klagen er forelagt dommerfullmektig B, som avga uttalelse i brev av 21. oktober 2009. Dommerfullmektigen er nå ansatt ved Y domstol. Domstolleder, sorenskriver C ved X tingrett, er orientert om klagen og har avgitt uttalelse i brev av 30. oktober 2009.

Saksfremstilling:

Klagen gjelder dommerfullmektig B's opptreden under et rettsmøte den 6. november 2008 ved X tingrett i tvist om eiendomsgrenser.

Klager – A – anfører også som grunnlag for klagen at dommen etter klagers syn er urimelig og urettferdig. Videre vises det til at:

- vitnemål fra driftssjefen er tillagt større vekt enn klagers vitne
- hvordan retten har vurdert vitner og parters forklaringer og påvisninger under befarings på eiendommen
- klager frafalt vitner under saksforberedelsen, som han i ettertid synes nødvendig for saken
- retten ikke har tillagt skylddelingsdokumentene fra 1935 den bevismessige vekt klager mener de skulle ha hatt
- hvilken bevismessig betydning plassering av bygg på nabotomt har for grensene
- dommen ikke henviser til noen lovhjemmel

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for behandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstoloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om dette.

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf domstoloven § 236 første ledd. .

Imidlertid gjelder det visse lovbestemte unntak fra denne myndigheten. En viktig begrensning i utvalgets myndighet følger av bestemmelsen i domstoloven § 236 fjerde ledd, som sier at utvalget ikke kan "vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig". Det betyr at dersom et forhold kan brukes som grunnlag for anke eller gjenåpning, kan Tilsynsutvalget ikke vurdere dette. Det er uten betydning om ankeadgangen er benyttet eller ikke.

Tilsynsutvalget viser til at alle de påberopte forhold vedr dommen kunne vært gjort til gjenstand for anke og må derfor avvises fra behandling i Tilsynsutvalget.

Klagen angir videre en del forhold som i første rekke oppfattes å gjelde dommerens prosessledelse. Feil ved prosessledelsen kan som utgangspunkt også brukes som grunnlag for anke over saksbehandlingsfeil. Klagerens anførsler som går på hvordan de ulike vitner fikk presentere sitt vitnemål eller ble avskåret fra å presentere sitt vitnemål på en slik måte

at viktige opplysninger av betydning for saken ikke kom frem, vil kunne prøves ved anke. Disse anførselene faller derfor utenfor det Tilsynsutvalget har myndighet til å vurdere, jf. domstoloven § 236 fjerde ledd. Under henvisning til disse begrensningene i Tilsynsutvalgets myndighet, avvises den del av klagen som gjelder misnøye med den aktuelle rettsavgjørelsen og den saksbehandling som ligger til grunn for avgjørelsen.

Det følger videre av domstoloven § 237 fjerde ledd at ”Dommeren må klages inn for Tilsynsutvalget innen tre måneder etter at forholdet som er grunnlag for klagen fant sted, eller etter at klageren ble kjent med eller burde vært kjent med dette forholdet”. Imidlertid gir samme bestemmelse anledning for utvalget til å ta en disiplinærsak opp til behandling etter klage eller av eget tiltak, forutsatt at det ikke er gått mer enn ett år siden forholdet fant sted. Loven er formulert slik at dette er en adgang utvalget har, etter vurdering på fritt grunnlag. Klager kan ikke påberope seg noen rett til behandling av klagen etter denne bestemmelsen. I forarbeidene til bestemmelsen (Ot.prp. nr 44 (2000-2001)) uttaler departementet (s. 179) om dette spørsmål at utvalget bl.a. kan ”vektlegge om klager hadde rimelig grunn til å oversitte fristen”. Videre legger departementet til grunn som en forutsetning for å ta en forsinket klage til realitetsbehandling, ”at klagen er fremsatt så snart det forhold som umuliggjorde eller sterkt vanskeliggjorde klagen er opphørt”.

Klagen gjelder dommerfullmektig B's opptreden i rettsmøtet 6. november 2008. Fristen på tre måneder for å fremsette klage, utløp etter dette den 3. desember 2008. Klagen ble først fremsatt den 20. august 2009. At klager først ble kjent med klageadgangen den 29. juli 2009 gjennom en avisartikkel i VG anser Tilsynsutvalget ikke å være en rimelig grunn til å oversitte fristen. Klagen skal derfor i utgangspunktet avvises fra behandling i Tilsynsutvalget for dommere. Det må en særskilt begrunnelse til for at Tilsynsutvalget i slike tilfeller tar klagen til behandling av eget tiltak. Tilsynsutvalget finner ikke at sakens art eller andre omstendigheter tilsier at utvalget bør ta denne saken til behandling av eget tiltak.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

Klagen avvises.